

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

OR-03.0003.1250.2016

Kraków,

22 STY. 2016

Pan
Aleksander Miszański
Radny Miasta Krakowa

W odpowiedzi na Pana interpelację w sprawie zmian sposobu parkowania w centrum miasta, złożoną na sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 13 stycznia 2016 r., uprzejmie informuję:

Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity z 2012 r. Dz. U. poz. 1137 z późn. zm.) droga to wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt. Zatem w ramach polskiego prawodawstwa przeważa funkcjonalne rozumienie drogi jako swoistego rodzaju całości przeznaczonej do prowadzenia komunikacji. Tym samym przestrzeń parkingowa, jako element immanentnie powiązany z poruszaniem się po drogach, obejmowany jest tymi samymi rygorami i zasadami co droga publiczna jako całość. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny prawa zaliczenie drogi do określonej kategorii dróg publicznych skutkuje objęciem jej powszechnym dostępem. O powszechnym dostępie do drogi publicznej świadczy użyte w art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 460 z późn. zm.) sformułowanie: *może jej używać każdy*. Powszechność dostępu do dróg publicznych oznacza także, że każdy podmiot znajdujący się na terytorium Polski ma zagwarantowane prawo do korzystania z niej zgodnie z przeznaczeniem. Granice korzystania z drogi wytyczają unormowania ustawy o drogach publicznych i ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W przypadku gdy ulica jest drogą publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w świetle poczynionych wyżej rozważań nie jest możliwe wprowadzenie zakazu postoju, który dotyczyłby wyłącznie określonej grupy użytkowników dróg, to jest osób niezamieszkałych w Krakowie.

W świetle przepisów powszechnie obowiązującego prawa, dokonanie zróżnicowania sytuacji osób zamieszkujących na terenie Gminy Miejskiej Kraków oraz niebędących mieszkańcami gminy, dotyczące możliwości postoju pojazdu na drogach publicznych w centrum miasta, w istotny sposób naruszyłoby normy obowiązującego prawa stanowiące upoważnienie do podjęcia uchwały, tj. art. 13b ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, jak i konstytucyjnie gwarantowaną zasadę równości podmiotów wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz normy ujęte w art. 2 i 7 Konstytucji, według których Rzeczypospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, w którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Podjęcie przez Radę Miasta Krakowa uchwały nr XXI/229/11 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłaty abonamentowej dla niektórych użytkowników dróg oraz sposobu pobierania tych opłat (z późn. zm.) i ustanowienie na jej podstawie strefy płatnego parkowania na części obszaru Miasta Krakowa, w związku z ustanowieniem abonamentu postojowego mieszkańca mającego na celu umożliwienie mieszkańcom parkowania pojazdów w rejonie miejsca zamieszkania, normuje sytuację faktyczną osób zamieszkujących dany obszar w sposób korzystniejszy niż sytuację pozostałych użytkowników dróg. Opłaty za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania stanowią podstawowy czynnik w kształtowaniu dostępu użytkowników dróg do obszarów o deficycie miejsc postojowych komunikacją indywidualną oraz stanowią formę oddziaływania władz samorządowych na zachowania użytkowników samochodów i skutecznego realizowania założeń polityki transportowej oraz celów strefy płatnego parkowania.

Zmiana dotychczasowego sposobu parkowania pojazdów z parkowania „skośnego” na „równoległe do osi jezdni” podyktowane jest parametrami technicznymi chodnika oraz dążeniem do zagwarantowania bezpiecznego ruchu pieszego.

Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zjazd jest to połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze, stanowiące bezpośrednio miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które winno być przejezdne i nie służy do postoju pojazdów. Stosownie do art. 49 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym zabrania się postoju w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd, w szczególności do i z bramy, garażu, parkingu lub wnęki postojowej. Przepis ten dotyczy wszystkich użytkowników dróg, nie wyłączając właściciela nieruchomości, i z tego powodu oznakowanie wprowadzone m.in. na obszarze strefy płatnego parkowania zabrania postoju na wjazdach do posesji. Niestosowanie się do znaków i sygnałów drogowych stanowi wykroczenie i podlega sankcjom przewidzianym w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz 482 z późn. zm.). Egzekwowanie przestrzegania istniejącego oznakowania dróg mieści się w kompetencjach Policji lub Straży Miejskiej Miasta Krakowa.

Odnosząc się do kwestii informowania mieszkańców o planowanych zmianach w organizacji ruchu wyjaśniam, iż konsultacje ze społecznością lokalną każdorazowo przeprowadzane są w przypadku wprowadzania ruchu jednokierunkowego oraz rozszerzenia obszaru strefy płatnego parkowania. W pozostałych przypadkach wprowadzanie zmian w organizacji ruchu następuje najczęściej na wniosek grup mieszkańców lub Rad Dzielnic, będących przedstawicielami lokalnej społeczności, bądź też z uwagi na obowiązujące przepisy ruchu drogowego.

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

Jacek Majchrowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie
3. Pełnomocnik ds. Ochrony Informacji Niejawnych
4. Biuletyn Informacji Publicznej
5. Aa